

РЕШЕНИЕ

№ 3052

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1337** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. С. А., гражданин на Сирия, [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. Д., срещу Решение № 1-В/18.01.2024 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх. № УП-4401/29.12.2023 г.

Подателят на жалбата счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Смята, че в административния акт липсва преценка на административния орган за евентуалните рискове за жалбоподателя при връщането му в страната по произход. Отправя до съда искане за отмяна на административния акт и връщане на преписката на интервюиращия орган с указания да допусне молбата до производство по предоставяне на закрила. В с.з. жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Д. поддържа жалбата и моли съда да я уважи по изложените в нея съображения. Представя писмени бележки

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ - в с.з. чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли

същата да бъде отхвърлена. Счита, че с оглед наличието на негативно становище от ДАНС, оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба вх. № 1178/29.09.2022 г. жалбоподателят е поискал закрила в Република България. От протокола за проведено интервю се установява, че чужденецът е напуснал нелегално Сирия през м. септември 2022 г. отправяйки се към Турция. В Турция, молителят останал седем дни, след което отново нелегално влиза на територията на Република България, прескачайки теленото заграждение на 20.09.2022 г. Заявява, че основната причина да поиска предоставяне на международна закрила е войната в Сирия, започнала през 2013 г., както и че в нея участват редовната сирийска армия и различни терористични групировки. Всяка една от тези военни групировки, въоръжена е започвала да се бие срещу режима или една срещу друга. Заради войната имало много сражения, престрелки и бомбардировки. Допълва, че условията на живот в Сирия били изключително лоши, липсвали и минимални такива. Нивото на сигурност в държавата било изключително занижено заради войната, и при евентуалното му връщане в Сирия ще бъде насилствено мобилизиран, респективно, че има опасност за живота му заради войната, поради което изпитва страх. В хода на административното производство, образувано по молбата, с писмо с Рег. № М-1075/17.01.2023г., съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС ДАНС възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето М. С. А., тъй като представлява заплаха за националната сигурност на Република България. С Решение № 3805/13.05.2022 г. председателят на ДАБ се е произнесъл по молбата за закрила, като е отказал да предостави такава на М. С. А.. Административният орган се е позовал на представеното отрицателно становище от ДАНС. Решението е обжалвано пред съда, който с решение № 4966/21.07.2023 г. по адм. Д. № 4817/2023 е отхвърлил жалбата като неоснователна. С последваща молба, подадена с вх. № УП-4401/29.12.2023 г., жалбоподателят отново е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България. В нея чужденецът е посочил, че е напуснал Сирия заради войната там и влошаващата се обстановка по отношение нарушение правата на човека. По молбата за закрила е постановено обжалваното Решение № 1-В/18.01.2024 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което молбата не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. В него административният орган е изтъкнал, че приложените нови доказателства не са от съществено значение за бежанската история на чужденеца, както и че същият се позовава на общоизвестни факти, които нямат отношение към личното му положение.

По делото са изслушани и приети свидетелските показания на св. И. А. и Ю. А., които съдът цени в съвкупност с останалия доказателствен материал.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 23.01.2024 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящото производство, е подадена от упълномощен от жалбоподателя адвокат на 30.01.2024 г. Това мотивира съда да приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Обжалваното решение е издадено от М. Й., старши експерт в Регистрационно-приемателен център-София на ДАБ, определен за интервюиращ орган със Заповед № ЦУ-РД-05-110/03.04.2024 г. на Председателя на ДАБ. Актът е издаден в срока по чл.76б, ал.1 във вр.с ал.2 ЗУБ, следователно е налице темпорална компетентност на административния орган. Решението е издадено в изискуемата от закона форма и съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК.

Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват такива той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ.

В случая не се спори, че подадената от жалбоподателя молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП-4401/29.12.2023 г. е последваща, по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Оспорен е изводът на ответния орган, че представените от чужденеца писмени доказателства не установяват наличието на никакви нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

Легалната дефиниция на понятието "последваща молба" се намира в разпоредбата на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ и се определя като молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на България. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в България да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст - производството за предоставяне на международна закрила в България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на България, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Правилото на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната

допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска или допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място, органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход. В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че в производство по чл. 76б ЗУБ допустимостта на жалбата се преценява, въз основата на представени от чужденеца писмени доказателства, без провеждане на интервю. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Доказателствената сила на представените документи, относимостта и валидността им са въпрос на анализ по същество, едва в производство по общия ред, за предоставяне на международна закрила, а не в такова като настоящото, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В тази връзка, интервюиращият орган е приел, че представените от чужденеца документи не сочат нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход, който извод се подкрепя и от настоящия съдебен състав. Видно от приложената по делото последваща молба, жалбоподателят, търсейки международна закрила, не се е позовал на нови данни относно родината си. За това свидетелства и фактът, че част от материалите приложени към молбата касаят предходни години, а именно 2020 и 2022 г.

Действително, в оспореното решение липсва позоваване на справка от Дирекция „Международна дейност“ относно актуалната обществено- политическа обстановка в

Сирия към датата на подаване на молбата, но в настоящият случай предвид липсата на нови данни, касаещи молителя, административният орган няма законово задължение за изследване на актуалната обстановка в държавата по произход.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, бежанската му история. Същият е съобразил, че наведените нови обстоятелства не са новонастъпили, както и не касаят лично молителя. В случая се касае за информация, предоставена от различни обществени медийни източници и то за период, предхождащ постановяване на предходното решение, с което е отказана международна закрила. Административният орган е съобразил правилно, че представените от жалбоподателя писмени доказателства представляват информация от публични, медийни и обществено достъпни източници, която не съдържа нови обстоятелства, касаещи личната бежанска история. От показанията на разпитаните свидетели се установява, че жалбоподателят се е адаптирал успешно към социалната и икономическа обстановка в страната. Последното обаче, няма отношение към предпоставките за провеждане на последваща процедура по предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство е представена актуална справка за обществено-политическата обстановка в Сирийска Арабска република на Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС от 16.01.2024 г. След извършеното анализиране на информацията, съдържаща се в представените справки се установява, че на територията на Сирия е налице въоръжен конфликт, но ситуацията се успокоява. В страната се полагат и значителни грижи за подобряване достъпа до медицински и здравни услуги, както и подобряване на обществено-политическото. Предвид Решение от 17.02.2009 г. на Съда в Люксембург по дело № С-465/07 г., това означава, че в страната не е налице безогледно насилие, характеризиращо се като въоръжен конфликт, а кандидатът се позовава на недоказани минимални лични причини, пораждащи страх. Обстоятелството, че чужденецът желае да избегне отбиване на редовна военна служба, също не е сред предпоставките за предоставяне на закрила. Освен това, от цитираната по-горе справка не се установява нивото на общото насилие в Сирия да е изключително.

От изложеното следва, че изводът на административния орган, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение и такива, относно държавата му на произход, е правилен.

В заключение, съдът намира, че правилно Интервюиращият орган при ДАБ при МС не е допуснал депозираната последваща молба на М. С. А. до производство за предоставяне на международна закрила, предвид липсата на посочване на конкретни новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ.

Ето защо, жалбата срещу постановеното решение в този смисъл следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 85, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУБ, Административен съд
София - град, 18-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. А. – гражданин на Сирия, против Решение № 1-В/18.01.2024 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП-4401/29.12.2023 г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: